

L Murhellinen

ERD = WIRSI,

Roska

Piika Paimion Pitäjältä
ja Lomen Kylältä,

Helena Jakobin Tytär,

Joka

Lapsens murhan tähden, Paimion
Kirko nummella,

Parhan nuorudens iän Eukoistuksen
ajalla mestattin,

Sinä 19 Päiwä Heinä Kuusa 1764,

Johonga hän itsensä niin kuin katuwainen
syndinen sydämmellisellä synnin tunnoilla

Ja

Turwamisella Wapahujan Jesuksen
kalliseen ansioon walmisti

Kaitille surottomille, pramille ja haurellista
elämäkertaa harjoittawaisille waroitukseksi

Sen wainajan oman anomaisen jälkeen
Kokonpanhu

Thomas Nagwaldin Pojalda.

Painettu Wuonna 1822.

Beis. kuin: O! Jesu Christe wiatoin cc.

O! Jumal' ole armoinen: Mä sängen suuri syndinen Olen juur julmast elänyt, Sielun ja Ruumin lykänyt.

2. Ninian alammaisehen Helwetin sunden etehen Se häijy hengi wiettelä Lihan ja weren petteli.

3. Jo osan neljättä vuotta Wiritin wihan walkia Mä nuorun ikä uhkaisin perteleill' mailma seuraisin.

4. Täällä juoksin heidän kansansa Häijys ja ilkiäs halusa Näin yöt ja päiwät kulutin Jumalan Armot tuhlaisin.

5. Ett luowuin poses hywästä Siitt' taimallisest Isästä Hänen Lawarans haaskaissin Mun perindöni hukkaisin.

6. Sentähden kaksiin kahleissin Sielun ja ruumin siteissin Sangiks mä joudun olemaan Pirun ja mailmaan linnahaan.

7. Täs' Isä minun kiini sai Nyt wasta tunsin Hänen tain; Kuin aina huusi peräni: Kuhungas juokset lapseni?

8. Woi! kukaast sun nyt pelastaa, Helwettin pimiästä tornista? Siis rukoil Pöytäin Jesusta, Sit teuraks tehty Karitsaa.

9. Ah! Kiitos Jhsn rakkani, Sun
neuvos edest, apunii, Ett' sydämmes niin
lämbeni Mun koulen koiran puoleeni.

10. Nyt fangi minä waimainen Sun
Poikas Anstion turwailen; Jongas mull'
annoit aldiksi, Syndeini maksoks täydeksi.

11. O, minun rakkas Jhsni, Lepyy
ja sori kassani, Sä armo olet luwanut,
Niill' kuin sinun on turwannut.

12. Sen lupauksen päälle, niin JEs-
sus on Sowittajani, Hän kuoli tähden
Golgathas Siis murha laeksos kaubias.

13. Sentähden olen iloisan, Sisälli-
festi sielusan; Waikk' ulkonaisell muodol-
la, Mun shy on alas katsella.

14. Muutt' JEsukseni armon En epäil',
Hengi todistaa, Ett' olen armosta tunn-
sa, Eht' ruumin kuole raudoisa.

— — — —
15. Woi! älkät sitä sureko, Sukun'
ja tuttun huoliko, Muutt' Chrsti weljen,
sisaren, Ett' hiwott' on jo kirmehen.

16. Sill' minun mielen', menoni,
Tahton ajatus, haluni, Pois tääd' on
käättö Laimaseen, JEsuksen ilon ijaiseen.

— — — —
17. Ah! vielä, soisin todella: Ett'
woisit, minu kuulella, O! mies sä raukka
hekuman, Sun kautas trapull astuman.

18. Mun täyty anda sidotta; Sil-
mäni kiini niwotta, nyt kirwen alle tai-
puman, Ja waston luondoo kuoleman.

19. Ah! minä huokan toivotan, Siis
HERRA Jumal Taiwahan, Andakon katu-
muksen sull, Sun oman syndeis tähden, tull.

20. Pääll' sydämmes haurellisen
Saattakon piston murhe: sen, Ettäs tääll
armon ajasa, Ja et helwetin waiwasa.

21. Ilkeyttäs nyt itkisit, Perfelen kã-
dest pääsität, Näit' muistutan sull todesta,
Ah! etsi, rukoill' JEsusta.

22. Viel' ennen kuin mä kumarran,
Jtsen kuolemaan ajennan Nuorukaiset
teill' ilmoitan, Pojill ja piikoill muistutan.

23. Ah! älkät te niin pahasti, Mun
peräsäni julmasti Synnisiä rietais eläkö,
Ja helwettihin riendäkö.

24. Waan palaitkat jo juoksusta, Hel-
wetin tulen kohusta, Rippukat hartast
HERrasa, Nuoruden ajan waarasa.

25. O! Isät! äitit rakkahat, Muut'
palkollisten haldiat, Katsokat perään tar-
stai, Lasten ja wäken harkasti.

26. Jos itse teis' on olewa, Sydäm-
mes Sielus, tunnosa, Ensiksi synnin ka-
tumus, Siks' toiseksi Hengen hallitus.

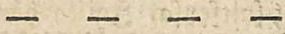
27. Ett HERNan käskyn jälkeen sitt,
Heill esimerkiks taidaisit, Niin yöt ja päivät
kulutta, Ett Laimaas saisit iloita.

28. Ah! JEsus itse neuwokon, Leit'
hengellänsä walaiskon, Ett tunnosanne
tundemaan Ja Henges itse uskomaan.

29. Tulistte sen huomaman, Kuing'
perkel wiekas lummomaan, On sukkel
sill' tavalla, Ruin naurun leikill' jutellan.

30. Jos perhellen sen sanotte, Par-
hanne päälle panette, Min rukouksis HERN-
rasa, Niin sielunne on rauhasa.

31. Sill muutoin ette ikänä, Saa
wälttä wihan liekkiä, Mutt' osalliset olet-
ta Synneistä, joit harjoittaa.

32. Wiel' te mun Jsan, Nitini, Wel-
jen Sisaren, Sukuni, Alkät tästedes
murhella, ja katkeralla itkulla.

33. Mun tähden itsen sulloko, Ja sy-
dändänne rundoko: Andakat HERNan
hallusa, Mun sielun olla ilosa.

34. Ah! rukoilkat te Jumala, Rai-
ki muut samall tavalla, Sill koko mailm'
pahudes, On hengellises huorudes.

35. Josa minä its' waiwainen, Elä-
nyt olen syndinen, Jong tähden teitä
muistutan, Mun askeleistan waroitin.

36. Sill minä olin ilkiä, Ja sydämen ol' ylpää, Se ensin mun sai koreuteen, Ja liha sitte huoruteen.

37. Näit en poisjätä todella, Waan tähtyy teille laamalla Nuorukaiset nyt saamalla: Näist lakatkat pois halulla.

38. Ah! totta kerran todesta, Kaikkine paskat kauhista, Jois olet' synnis elänet Ja himojanne totellet.

39. Ah! kuinga wiekas, kamala, On Satan monell' tavalla, Kuin syndistä täällä talutta, ain' päästä käsist jalwoista.

40. Silloin kuin muolla juoksette, Eli kuin Kirkkoon tulette, Niin ombi hänen ohjansa, Teil hiuksis, korwis oisisa.

41. Ne Perkele on kirmunsa, Ja kyllä korjat suitsensa, Joilla hän aja iloisest, wie helwettin kyll köyhäisest.

42. Kaikkia niitä johdatta, Kuin pääl lens ilman tarwetta, Koreun tähden panewat, Ja mailma tafa ajawat.

43. Mä wielä köyhä ihminen, Ja Linnan fangi syndinen, Muistutan muille fangeille, Kahleis Linnois olewille.

44. Ah! älkät kauwan salliko, Tun done kaimaa andako, Waan nöyryttäkät itsenne Ja tunnustakät syndinne.

45. Undakat kunnia Jumalall, Syn-
nin ja pirun woittajall, Ja sanokat niin
HERRalle, Jesuksell Jän Pojalle.

46. O! Sinä kiiniotettu Sidottu nau-
lit ruostettu; Wiatoin fangi Jesu Christ,
Pääst Sielun synnin sitähist.

47. Meit' wiallisii fangeija Kuin sywii
kuumi kaimoja, Olemme kyllä kaimanet
Sielun helwettin wiettelet.

48. Sill' ei ole ketän autuaksi wiel', Eik'
fangia myds auta tääll', Kuin ylämieli-
nen tunnustaa, ja wastoin tahtons julistaa.

49. Syndins, oikeun edesä Ja lihan
päälle kädessä, Ja todistajain kautta niin
Waaditan tunnustamaan synn.

50. Se kuin niin täsä tilasa kuole,
ei ole armosa? Eik' nöyräst etsi Jesu-
sta, Ei suingan Händä nähä saa.

51. Mut ne on fangit oikeat, Jotk'
oikein syndins tundewat, Kuin HERRan
Armost Hengestä, Ja itse mielest hywästä.

52. Sydämeistänsä katumat, Ja koh-
dastansa puhuwat, Ei kaunistel', Eik' este-
le, Eik' pahuttansa peittele.

53. Ei todistaja toista siit, Tarwitse
Mutta kynnelit' Wuodatta wilpittömästi,
Ja andeks anno nöyrästi.

54. Näin laki syndist ajele Ja Evan-
gelium huutelee, Jesuksen Anstio autta-
maan Jumalan Armoon turwamaan.

55. Sen Pyhä Hengi toimitta, Niil-
le kuin syndins tunnusta; Ei peljätä heit
kuolema, Jesuksen Weri wirwoita.

56. Nyt olen päivän päätellyt, Ja
teidän hymäst jätellyt, Nukoilen vielä
Jumala, Sido niin perkel kahleilla.

57. Ettei hän enä riivaisi, Ja hel-
wettihin kandaisi, Niin suuris joukos mo-
nia, Miehen ja waimon puolia.

58. Kuin kaitis paikois juoksewat,
Pyh' yöt ja päivät puhuwat Hengelläs Je-
su palauta, Ja synnin tiestä lafautta.

59. O! Jesu rauhan Ruhtinas,
Siuna ain' meidän Kuningas Suo Rau-
ha kaitel Kansalle, Siunaus onni laille.

60. Viel ylimäinen Pappimme! O!
Jesu hymä Paimen sä! Ann' Henges
alo Paimenill, Täällä Seurakundaas
kaikewill'.

61. Nyt ilmat, maat ja ihmiset. E-
läwät, Kuolet kappalet. Kolminaisuudell
Korkia Ylistys, kiitos kunnia.

62. Tuokat alati lafkamat' Täällä ja
Laimaas loppumat Työns Neuwons owat
korfiat, Salatut Duomions oikiat.

